

LEDER LEDER LEDER LEDER LEDER LEDER LEDER LEDER

8.MARS : KAMP MOT ALL KVINNE- UNDERTRYKKING.

Siste nr. av KOS forklarte oss hvordan vi skulle arbeide i 8.marskomiteene, hva er smidig taktikk, hvordan den politiske linja vår brukes i praksis. KU i distriktet vil ta sjelkritikk på at det i artikkelen ble lagt fram gale linjer, - linjer som fører til inenevring av 8.marskomiteene.

Hovedmålsettinga er å mobilisere flest mulig kvinner til 8.mars, til KAMP MOT ALL KVINNEUNDERTRYKKING. Hva var feil i det vi skrev i forrige nr.? Jo, vi skrev at hovedmålsettinga var å isolere revisjonistene. Dette er feil fordi vi ønsker å isolere de revisjonistene som sitter i ledelsen, ikke kvinnene som er medlem av disse organisasjonene.

HVORDAN KAN DENNE GÆRNE LINJA SNEVRE INN FRONTEEN?

En kamerat overhørte en samtale mellom kamerater foran stiftelsen av en 8.marskomite. Problemet var hvem de skulle invitere på møtet fordi: "den kunne ikke inviteres fordi hun sympatiserte med SV, og den kunne de ikke gå til for hun var til og med medlem av SV." Det er klart at nettopp disse to skal vi få med oss i arbeidet til 8.mars.

HOVEDMÅLSETTINGA I TAKTIKKEN ER Å ISOLERE "BRESNJEVISTENE" BLANT REVISJONISTENE.

Oslo har NF gått sammen med Kvinneforbundet i å mobilisere for ett tog 8.mars. Er dette direktivbrudd, og er dette å dumpe rett inn i levende hule? Dette er en taktikk i tråd med det vi tidligere har sagt men det er en omgjøring av det tidligere direktivet om ikke å ta kontakt med Kvinneforbundet. Selvsagt skal vi ikke ha kjente støttespillere for sosialimperialismen på talarstolene i det hele tatt. Hvorfor er det riktig det de har gjort i Oslo? Det er riktig fordi undersøkelse viser at over hele landet mobiliserer de bra med masser til kvinneforbundet, det er store møtelseler ledelse - masser, og det å mobilisere massene i organisasjonen til enhet 8. mars, det er å isolere bresnjevistene, og vinne massene for enhet til kamp mot all kvinneundertrykking.

Slik ser vi at hovedmålsettinga i taktikken er å isolere revisjonistene, hovedmålet i 8.marsarbeidet er breie demonstrasjoner under dagens hovedparole.

KVITT DERE MED SEKTEISMEN!

Noen steder er det bestemt at det åpne møtet i komiteen hvor alle parolene skal stemmes inn, allerede er bestemt til midten av februar. Er dette å legge forholdene til rette for breie demokratisk diskusjoner, forhandlinger og aksjoner? Nei, dette er uttrykk for at sektelismen fra fronten og partiet også slår ut i 8.marsarbeidet. Dette er å kvele alt det vi lover massene, og som

vi mobiliserer massene på. Nettopp diskusjonene, demokratiet i fronten er grunnlaget for massemobiliseringa. Derfor kamerater utsett møtet, kvitt dere med den tunge bagasjen, utsett møtet til slutten av februar, og kast dere ut i mobiliseringa.

Mobiliseringa er ikke bare diskusjoner, men også politisk praksis. Så bare hvordan partibålene rundt i landet har skapt røre, - aktivisert folk og økt kamplinja. Eller ta f.eks. dagblømskampen: lag underskriftslistes, lag kampanjer for å få folk til å søke osv. Lag stands som viser hvorledes ukebladene spekulerer i kvinnekroppen, og sist men ikke minst lytt til massene hent ideer fra deres praksis og la diskusjonene blomstre.

TI SIST:

Bruk KK til å fortælle om hva dere gjør, send inn smått og stort - la andre få ta del i deres erfaringer, framgang og ideer.

TIL KAMP MOT SEKTERISMEN

FRAM FOR BRETE * STORE S. MARSTOG

Sjølkkritikk fra red.

Dette nr. er et tynt nr. av KOS. Vi i red vil legge fram sjølkkritikk på følgende:

1. At kamerat Lars ikke får svar på et innlegg til spm. om hovedmøtsigelsen.

2. At vi ikke kommer med oppsummering av "styrk skrive stilen i KOS" kampanja.

3. At det er lite med artikler.

Arsaken er at avisa er blitt prioritert ned i en periode, fordi at det fortsatt står et linje om at alle skal gjøre alt. Medl. i KOS red. har hatt mange andre oppgaver også, derfor dette utslaget. Dessuten har det vært spesielt vanskelig med andre problemer for noen av red. medlemmene. Dette har hindret oss i å arbeide aktivt med å drive inn artikler. Tillegg har dere medlemmer i distriktet vært dårlige til å s aktive.

Artikler til neste nr. må være levert styret

13/2 mens senere er fristen 20. i hver måned.

STYRK

KOS.

RED.

UNGDOMSKAMPANJA-KARAKTERKAMPANJA

Vekk med karakterer og eksamen.

Partiet og RU har stilt denne helt korrekte parola som den viktigste for skolekampen i dag. RU har utgitt et hefte i serien Hva vil Rød Ungdom som tar opp dette på en grundig og forståelig måte. Dette er bra. Det som ikke er bra er at vi som for ett år siden sto for den stikk motsatte linja har nedlagt kampen og gjemt oss. Det kan bare føre til at vi blir ute av stand til å kjempe for partiets linje og ikke bidrar til å gjøre linja enda bedre og kampen skarpere.

Med mitt utgangspunkt skal jeg være forsiktig med å komme med skråsikre påstander i saken. Jeg har vært en lokal drivkraft for den gamle linja og er selv lærer i ungdomsskolen. Når jeg nå reiser diskusjon om parola og heftet er det for

1. Å bli korrigert
2. Å bidra til en skarpere analyse.

Det vil være utrolig om alle vi som i årevis aktivt bekjemper den riktige linja med ett skulle skjønne alt. Derfor dette innlegget som en kraftig sjølkritikk, mest for at jeg ikke tok opp diskusjonen med en gang den riktige linja ble stilt.

Hva gjorde jeg feil?

For det første sto jeg for linja "vi kan få noe verre isteden". Min variant var "jeg er mot karakterer, men når DNA nedsetter et utvalg (evalueringsutvalget) for å fjerne karakterene er det fordi systemet ikke er egnet for monopolkapitalen i dag. De planlegger noe verre isteden." Selvfølgelig gjør DNA det, å si noe annet ville være å skape illusjoner om borgerskapets viktigste parti. Men jeg trakk garn konklusjon: behold karakterene.

For det andre, og det var verre, så jeg ensidig på karakterenes virkning. Jeg så dem ensidig som et utvelgingsmiddel kapitalen bruker til å sortere arbeidskrafta si. Jeg var klar over at karakterer fungerte undertrykkende og splittende i skolen, men tilla det liten vekt. Jeg tok dermed ikke massenes standpunkt i deres kamp mot en undertrykking som for mange pågår gjennom store deler av deres liv. Jeg så ikke at arbeiderklassens unger blei fratatt sjøltilliten ved karaktersystemet og at dette fungerte langt mer "utveigende" enn selve eksamensresultatet. Derfor diskuterte jeg mest evalueringskomiteens motiver og lot elevene greie seg med å avvente revolusjonen. (På den måten kommer det sjølsagtvingen revolusjon).

Jeg har sikkert også gjort andre grove feil, bl.a. gikk jeg i spissen for en kameratslig stil for å få ei riktig linje, men en uforsonlig kampstil for å vinne diskusjonen. Dette har gjort stor skade. Nå må vi som sto for dette krype fram. Arbeiderklassen, elevene og de kameratene som hadde i hovedsak rett har krav på det. Og vi har krav på å bli kritisert og korrigert. Alle har ansvar for dette.

Så over til RU-heftet. Heftet er bra. Kritikken mot den gamle linja er framført på en forståelig måte. Utgangspunktet er i hovedsak riktig. Karakterenes virkning og oppgave i skolen er korrekt slått fast og understreka. Spesielt likte jeg det freske og fantasirike kapitlet "Fjern karakterene-reis aksjoner!". Men jeg tror heftet har svakheter som kan gjøres bedre.

1. Unge høyre, AUF og Sosialistisk Ungdom får sine pass grundig påkrevet, men hva med DNA/staten?
- Det eneste som står om dette konkret i dag er under avsnittet

"Hva står AUF for?" : "De har kritisert DNA for den elevfiendtlige skolepolitikken. Når AUF sier de er imot karakterene, er dette et forsøk på å få elevene til å tro at DNA vil fjerne dem med tida,..."

Jeg savner en behandling av DNA's taktiske linje på dette spørsmålet idag og en vurdering av evalueringsutvalgets første innstilling (den neste kommer snart).

2. Heftet tar nesten alle sine eksempler fra gymnaset. Ungdomsskolen er nevnt i forbindelse med mønsterplanen en gang. De særegenhetene som skiller ungdomsskolens karaktersystem fra gymnasetts bør kort behandles for seg. Klassetrinnene 1-6 er ikke nevnt. Her er det ikke karakterer men vurderinger. Er de så uskyldige som det har vært framstilt, og hvordan vil de bli brukt på ungdomstrinnet hvis det er alternativer til karakterene.

3. Heftet retter angrep mot uforberedte prøver med rette. Men jeg kan ikke se at forberedte prøver er behandla. Det er vel en skjønning å tro/si at de ikke fremmer puggestilen? Les (dvs. pugg) derfra til dit og glem det når du har svart.

4. Fint at enheten lærer/elev er behandla, men her kreves utdyping. På s. 6 står det: "For å kunne bli bedre inspirert til å gjøre lekser, må vi kreve bedre undervisning!" Bra, men hva er bedre undervisning, og hva må vi gjøre? Nettopp her må vi skape enhet lærer/elev bl.a. ved at RU går inn for å støtte lærernes kamp mot rasjonaliseringer, yrkesforbud og lønnsnedslag. Dessuten må vi reise en diskusjon om innholdet i undervisninga, lærebøkene, læring ved praksis osv.

5. Bare sosialismen kan fjerne undertrykkinga. Dette er ikke behandla, elevene blir ikke oppfordra til å gjøre revolusjon og heller ikke til å gå inn for sosialismen. AKP(mi) er ikke nevnt. Så vidt jeg kan se er ikke RU engang presentert som partiets ungdomsorganisasjon. Dette må skape spontanisitiske illusjoner og undergrave nødvendigheten av partiets ledende rolle. Det er feil å stille parola om at bare sosialismen kan fjerne karakterene, men det er nødvendig å si at bare sosialismen kan fjerne undertrykkinga. Her gjør heftet etter min mening en omvendt feil.

6. Jeg har store problemer med følgende setning (s.2) : "Karaktersystemet er den grunnleggende årsaken til misforholdene på skolen." For det første står dette innledningsvis, like etter er Lenin sitat som sier noe annet, nemlig at det grunnleggende er at "Hele den gamle skole var fullstendig gjennomsyra av klasseånd og da naturligvis bare kunnskap til borgerskapets barn." Med ordet grunnleggende står det ut til at heftet mener dette er den grunnleggende årsaken til alle misforhold i skolen under kapitalismens hele epoke. Dette kunne sees som en slurve uttalelse men er gjentatt på s.12 (under avsnittet om Unge Kjøtt). Deres svar på elevenes problemer er et forsøk på å føre oppmerksomheten bort fra det grunnleggende til alle problemer i skolen, nemlig karakterene. Skolen er borgerskapets skole. Dette vil jeg påstå er den grunnleggende årsaken til misforholdene i skolen. For det andre er vel innholdet i setninga ikke helt korrekt. Reaksjonære lærebøker er misforhold på skolen som ikke

har sin årsak i karakter-systemet. Hva med lang skole-vei? Det heftet forhåpentligvis mener står i setningen foran: "Karakterer og eksamen er en del av skolesystemet, og det er her borgerskapet undertrykker ungdommen hardest." For det tredje skaper setningen illusjoner om virkningen av å fjerne karakterene.

Med dette forslaget på å presisere hvor jeg står oppfordrer jeg kameratene til å fyre løs. Ungdomsskolelærer

I følge den vil alle nåværende misforhold oppheves ved oppheving av karaktersystemet. Selv om det skjer under kapitalismen. Det betyr vel også såvidt jeg skjønner at undertrykkning i barneskolen (1-6) er trykka vekk.

Med dette forslaget på å presisere hvor jeg står oppfordrer jeg kameratene til å fyre løs.

Ungdomsskolelærer

MELDING OM UTSATT INNLEGG

I forrige nummer hadde Lars et innlegg og redaksjonen et svar på dette innlegget. Lars har sendt inn et tilsvarende som tar opp flere viktige saker. Dette kommer først i neste nr.

redaksjonen.

redaksjonen.

REIS KAMP MOT USIKKELSE OG FORTIDENS OPPSIGELSE. (6.)

Jeg blei ansatt på en fabrikk i januar -77 sammen med tre andre. Vi fikk en muntlig avtale om midlertidig ansettelse fram til august, hvorpå vi så kunne bli fast ansatt hvis ønskelig. Men ifølge Arbeidsmiljøvernloven (-77) §58, kan midlertidig ansettelse bare skje når arbeidets karakter tilsier det, eller ved praksisarbeid eller vikariat. Produksjonen på plassen går hele året, så arbeidet kan ikke sees på som sesongarbeide. Det var derfor et brudd på loven å gi oss midlertidig ansettelse, og ikke prøvetid på 3 mnd. som er vanlig praksis.

Selvsagt har jeg fått vite at midlertidig ansettelse har vært vanlig kotyme ved bedriften i lang tid, og arbeidere har gått over et år før de har blitt fast ansatt. Dette tjener jo bedriften i aller høyeste grad. Den har kunnet kvitte seg med folk når produksjonen blei trappa ned eller "når forholdene krevde det". Det er stor gjennemtrenk, noe som også skyldes lønnsforholda. Topp og bunnlønn for kvinner er henholdsvis 24 og 22 kr. Formannen et par kroner høyere.

To av de som begynte slutta etter ca. en mnd.s tid, mens vi andre som ikke var fast ansatt tok dette opp på et fagforreningens møte i mars. Formannen lovte da at vi skulle få beskjed så fort som mulig. Men ingenting skjedde vi gikk bare rundt i uvisshet med redselen for å miste jobbene hengende over oss. I slutten av September henvender formannen seg til meg og spør hvor lenge jeg har tenkt å fortsette i jobben. (Jeg var da gravid i 7. måned.) Jeg svarte at jeg ville jobbe så lenge som mulig inntil svangerskapspermisjonen. Svaret ble møtt med en blanding av forbauselse og forbannelse fra formannen. Han lurte på om jeg hadde misforstått, - jeg burde isåfall være klar over at jeg ikke var fast ansatt, og at han verken var interessert å innvilge meg svangerskapspermisjon eller å ansette meg fast. Jeg skulle bare være glad at jeg fikk lov til å jobbe fram til fødselen. Jeg trodde jeg var snill jeg som lot deg få lov til

til å være her" sa han. Tydeligvis kan ikke synet på kvinner som reservearbeidskraft uttrykkes. Vi skal jobbe så lenge bedriften trenger oss, men blir vi friske gravide, har bedriften ingen forpliktelser overfor oss. Formannen sa rett ut at han ikke ville ansette meg fast fordi jeg var gravid. Og de hadde ingen garanti for at jeg ville begynne igjen senere. Da jeg blei sinna over utførelsen hans, spurte han hvorfor jeg var interessert i å jobbe ved bedriftene i det hele tatt, siden jeg hadde noe å utsette på forholda der!

Det blei fagforreningens møte like etterpå, hvor det blei vedtatt en resolusjon som mente at både jeg og den andre arbeideren skulle ansettes fast. Dessuten krevde resolusjonen at heretter skulle alle avtaler inngås skriftlig.

Dagen etter resolusjonen var overlevert blei vi to innkallt til møte sammen med formann, tillits- og veratillitskvinne. Nå blei stemplingskortet lagt fram, og formannen krevde at på bakgrunn av det fraværet de viste så kunne vi ikke bli ansatt. Tillitskvinnene støtta nå formannens syn. Formannen presiserer at vi "kan få lov til" å fortsette å jobbe, men hvis vi forlangte fast ansettelse, ville han gi oss sparken! Vi sto på kravet og samme dag blei vi overlevert oppsigelsene. Hva skjer så? Jo, to dager etterpå, mens vi ennå diskuterer hva vi skal gjøre, blir vi to tatt med av tillitskvinnene ut på lageret, stukket bort i en kiosk der forteller de oss hviskende at vi er fast ansatt! Ansettelsen kom skriftlig noen dager senere!

Hvorfor denne plutselige retretten fra bedriftens side? Fant den ut at vi var urettferdig behandlet og ville bote på skadene? Nei - overgrepene var så klare at den måtte gi seg når folk reiste kampen mot dem! - og overgrepene og lovbruddene var ikke få!

En arbeider kan ikke sies opp pga. sykdom, (§64) og heller ikke hvis hun er gravid. Hvis ei gravid kvinne blir sagt opp, skal hun få ut ifra at graviditeten er årsaken til oppsigelsen, så

LA 1. MAI TJENE MASSENE.

Jeg hadde opprinnelig tenkt å skrive spesielt om ungdommens og 1. mai, - ut fra prioriteringa i årsplanen. Spørsmålet jeg stilte meg sjøl var: Hvordan utvikle 1. mai som en kampdag for ungdommen? Etter hvert har jeg kommet til at vi trenger en prinsippdiskusjon om partiarbeidet generelt med utgangspunkt i 1. mai.

Tilhører 1. mai bare de fagorganiserte?

1. mai blei innstifta som en kampdag/markeringsdag for arbeidere først og fremst på kravet om 8 timers arbeidsdag, og etter hvert også på en rekke andre faglige krav. I 1920 og 30-åra var det også med en rekke paroler som viste solidaritet og støtte til den kjempende arbeiderklassen i andre land. Mil-ere i Norge har i de siste 10 åra tatt opp de beste tradisjoner fra 1. mai-markeringer tidligere og videreutviklet den. Partiets linje i dag er at 1. mai ikke bare er de fagorganisertes dag, men hele arbeiderklassens dag - alle utbytta og undertrykte dag. Dette er ei riktig linje. Alle som aksjonerer og arbeider for rettferdige krav skal være velkomne

komme til å markere dette i klassekampene 1. mai. Er det ikke da uttrykk for ei sekterisk / syndikalistisk linje at barnets navn skal være faglig 1. mai?

Front? Dette er et underordna spørsmål (det er innholdet som teller), men jeg reiser det allikevel.

1. mai-togene vil fra sted til sted få ei særprega sammensetning og utseende, alt etter hva den lokale kampen står om. Utifra dette mener jeg at også navnespørsmålet må avgjøres lokalt. At den lokale 1. mai-komiteen må være suveren i dette spørsmålet. Det viktigste med 1. mai må være å samle all rettferdig, lokal kamp under ei fane. Samtidig må vi kjempe for forståelsen og viktigheten av reservasjonsretten og de viktigste store sakene (USA/Sovjet - tariffoppgjøret - frigjøringskampene). Jeg mener det er først og fremst gjennom å utvikle de lokale aksjonene og de lokale rettferdige krav vi kan heve massenes politiske forståelse og nivå. De må få føle og solidariske styrken som ligger i det å gå samla ut på gateene 1. mai med det vi arbeider og aksjonerer for ellers i året. De lokale massenes krav må prege toga.

Ved å kjempe massenes nære kamper året rundt, vil 1. mai-arbeidet, grovt sagt, bli en li-
te arbeidskrevende oppgave for partiet. Hittil så har det vært årets største og mest arbeidskrevende oppgave.

2. Et av hindrene for å jobbe med massenes lokale kamper i dag er at partiledelsen over-
vurderer medlemmenes arbeidskapasitet. Det har skjedd en kvantitativ forandring av medlemmer i ml-organisasjoners arbeidskapasitet i Norge ifra 1970 og fram til i dag. I 1970 var de fleste av oss skoleelever, studenter og unge arbeidere.

Vi hadde mye "fritid". Parti-medlemmene i dag består for det meste av folk som jobber og har familier (ofte små unger). Proletarene av oss har ofte en reell arbeidstid (reisetid innbefatta) ifra 05-06 til kl. 17-18. Den tid vi har til politisk arbeid er følgelig mye mindre enn den gang vi var under utdanning o.s.v. Problemet i dag er at vi er for få til de oppgavene partiet pålegger oss - de målsettinger partiledelsen setter opp. For å få anledning til å verve må vi ha tid til et skikkelig massearbeid - må vi ha tid til å delta i de gymse kamper og aksjoner massene fører og sjøl går i spissen for. Målsettinger for inn-

samlinger, studiekampanjer, KK - abonnentkampanjer m.m. settes opp uten viten om de lokale partimedlemmers arbeidskapasitet og muligheter etter min mening. Det gis også liten mulighet for utvikling av de enkelte medlemmers særegne kvaliteter og muligheter for politisk arbeid. Jeg er sjøl ledende i ei politisk avdeling og prøver så godt som mulig å føre ut ledelsens opplegg i avdelinga. Ofte har medlemmer ivret for å lage et åpent møte om lokalpolitisk sak A, startet front på sak B (fordi så mange nære venner ønsker det). Så er det bare min oppgave å si: Partiets direktiver er slik og slik, vår arbeidskapasitet er sånn, dette har vi ikke tid til, vi må oppfylle målsetting for det og det først - så får vi se. De hundre blomster har fått liten mulighet til å blomstre hos oss og entusiasmen har gått sterkt. Byråkratikampanja ser ut til å føre oss framover i-
gjen.

Situasjonen før 1. mai -78.

Jobbinga med de kontinuerlig lokalpolitiske saker er i utvikling, ikke minst takket være ungdomskampanja. Dette er det vakkert oppgave å utvikle, og å dra med oss alle de som har deltatt i og deltak i div. ungdomsaksjoner til å slutte opp og jobbe med 1. mai. Innslaget av T-baneungdom i 1. mai-toget i Oslo og motorungdom i toget på Lørenskog i fjor var framskredne eksempler

10

Er 1. mai en isolert kampopp-
gave?

Hittil har 1. mai vært en politisk oppgave som har tatt brorparten av en stor del av partimedlemmers arbeidskapasitet helt ifra januar/februar til 1. mai. Allerede lenge før jul begynner ledende organer på forskjellig nivå å forberede 1. mai. Står den kvalitative og kvantitative utviklinga av klassekamptoga 1. mai i stil med denne store arbeidsmengden. Nei. Hvorfor ikke? Det gjennomgående i partiet er at vi ser på 1. mai som en isolert kampopp-gave, 1. mai - arbeidet preges av at vi i liten grad deltar i massenes kamper året rundt. Dette mener jeg kommer av en feil disponering og prioritring fra partiledelsen når det gjelder partimedlemmers arbeidsoppgaver og arbeidskapasitet. Det kommunistiske partiet må arbeide i nært samband med massene og deres hverdag. Byråkratikampanja er i ferd med å rette opp noen feil. Med ei korrekt masselinje og nært samband med massene året rundt burde parolene til 1. mai - toga si seg sjøl og ikke være noe vi sitter og konstruerer i 1. mai-komiteene. Partiledelsen må gi medlemmene muligheter til å delta og arbeide med massenes krav og

aksjoner året rundt. 1. mai må være den dagen da ^{vi} markerer de krav og saker vi og massene sluss for ellers i året. Slik som det er nå så går vi ut til massene i tida før 1. mai og spør vilke krav de har å stille. Så lager vi paroler, bærer disse 1. mai og etterpå er disse kravene glemt. Da har vi andre ting å jobbe med.

Hvor ligger feila?

Jeg mener at hovedfeila fremdeles ligger hos partiledelsen, sjøl om den sentrale sjølkritikken og den nye årsplanen peker i riktig retning.

1. Det er fremdeles svært lavt prioritert for partimedlemmer å delta i lokale velaksjoner, foreldreaksjoner av div. slag, velaksjoner, beholde sjukebil- og sjukehus-aksjoner, flere arbeidsplasser på stedet-aksjoner o.l. Slike aksjoner er et uttrykk for de mere fremskredne delene av massenes nivå i dag. Disse typer aksjoner retter seg som regel mot kommune og stat. Partimedlemmer må i betydelig større grad enn i dag få praktisk mulighet til å delta i og være ledende i slike aksjoner. Ved å ta vare på massenes velferd, vil vi oppnå deres tillit. Hvis vi ikke oppnår det vil vi fortsette med, grovt sett, å gå i 1. mai tog med oss sjøl og våre nærmeste. Slik det er i dag må vi kjempe for hver enkelt deltaker i 1. mai-toga. Det er som å jobbe hardt med et resultat på 2 kroner timen.

på hvordan vi må jobbe både for
 å styrke massenes kamper generelt
 og oppslutninga om klassekamp-
 toga spesielt. Med utviklinga av
 ungdomsaksjoner det siste året
 og den økende kampvilja i fag-
 foreningene, bør situasjonen
 foran 1. mai i år være gunstigere
 enn i fjor.

Jeg vil minne om at alderen på
 soldatene i Røde-hæren i Kina i
 hovedsak lå imellom 13-14 år og
 noen og tyve år.

Historia viser mange eksempler
 på unge menneskers entusiasme og kam-
 kraft. Ikke minst kommunisthetsen
 virker mindre på unge enn på oss
 eldre.
 Jeg vil sterkt oppfordre distrikt
 ledelsen og andre kamerater til å
 kommentere og svare på dette inn-
 legget.

David.

Arbeidsorganet i Oslo kommune
 har ikke det samme som
 partiet og vi vil på
 mai-dagen en internasjonal
 gave, 1. mai - arbeider
 og vi vil i liten grad
 i massene knyttet til
 dette menor og kommer
 fullt disponering og
 frøing til partiledelsen
 del til et partimedlem
 arbeidsorganer og arbeid-
 kapitalist. Det kommunistiske
 partiet er arbeidende i
 samarbeid med nasjonen og
 hverdag. Partistyrerorganet
 i arbeid med å sette opp
 fullt. Med et korrekt masse-
 og samt samarbeid med massene
 det rundt burde partiet
 1. mai - også si seg
 ikke være noe vi sitter
 kompromiser i 1. mai-komiteen
 partiledelsen må gi medlemmer
 muligheter til å delta og
 arbeid med massene knyttet

På det avdelingsmøtet hvor vi tok opp kriteriene for DS-nom. reiste jeg en del motsigelser som jeg vil drøfte nærmere her. Jeg reagerte først på at kriteriene til DS-nom. var en del forskjellige fra kriteriene til SK- og DS-nom. i fjor, og ved nærmere undersøkelse av denne forskjellen har jeg kommet til at det er en forskjell i linjer som ligger til grunn for dette. For at folk lettere skal kunne følge argumentasjonen min, gjengir jeg kriteriene for SK- og DS-nom. av ifjor:

- 1) Politisk/ideologisk nivå.
- 2) "Fartstid"
- 3) Lojalitet
- 4) Forholdet mellom medlemmene, revisjonismen
- 5) Demokratisk sentralisme/partidisciplin
- 6) Enkelt liv - hardt arbeid
- 7) Diskvalifiserende egenskaper
- 8) Klassestandpunkt
- 9) Masselinje
- 10) Kritikk og sjelkritikk

I disse kriteriene var 1) det viktigste, mens 2)-10) ikke var rangert innbyrdes. Disse blei opprinnelig brukt til SK-nom., og med små forandringer (litt forskjell på lengden av fartstida o.l.) også til DS-nom. i fjor.

I år er kriteriene følgende:

- 1) Evnen til å forene det almenne med det egne og ledelse med massene
- 2) Evnen til å ta stilling i linjespørsmål, konkretisere linja på spesielle områder og ette til å sette linja ut i livet gjennom sjelstendig arbeid.
- 2) Kandidatens stilling til de viktige linjespørsmål.
- 3) Forholdet til den demokratiske sentralismen. Vurdering av partidisciplin og lojaliteter til partiet.
- 4) Evne til å skole seg og gjennom studier av marxismen-leninismen.
- 5) Retning på kandidatens utvikling.
- 6) Diskvalifiserende egenskaper.
- 7) "Fartstid"

og her er kriterium 1) og 2) de viktigste.

På det avdelingsmøtet hvor jeg stemte nom.-kriteriene av i år som gjerne, fikk jeg en del motber. Men argumenta for sprikte en god del: Det er egentlig ikke noen forskjell på kriteriene av ifjor og i år (kriterium 1) av ifjor er akkurat det samme som 1) + 2) av i år). Det er litt forskjell på utformingen av kriteriene (lettere å vurdere kameratene etter krit. i år) men uten at det er noen linjeforskjell, o.l. Det var også noen av kameratene som ikke åpent ville gå ut mot krit. av ifjor som kom med indirekte kritikk av dem gjennom å kritisere nom.-diskusjonene ifjor som tunge, trege og vanskelige.

Jeg har forsøkt å få litt klarhet i denne saken ved å undersøke hvilke syn som kan stå på de to settene med kriteriene når man ser at kriteriene av i år var riktige:

- Kriteriene ifjor og i år er egentlig like; årets versjon skiller seg bare fra den forrige ved en filologisk forskjell som gjør det lettere å bruke dem.
- Kriteriene ifjor og i år er forskjellige, men begge var

er ikke satt opp som egne kriterier i DS. Disse nye stelsene representerer ei linje og er ikke tilfeldige. 4) er stukket inn i kriteriet om "viktige linjespørsmål", og er altså sidebilst med andre linjespørsmål. Sånn var det ikke ifjor, da var forholdet til den moderne revisjonismen et helt særegent linjespørsmål som, i lys av oppsummeringa av høyreavviket og kampen mot dette, det var sær- viktige å vurdere kameratene etter. Siste distriktsberetning sier at vi har gjort framgang i kamp n mot høyre, men at avviket framleis står sterkt på mange folter. Er kriteriene i år i samsvar med dette? Nei, ifølge disse er vi nå lykkelig gjennom den pe-oden da høyre-avviket var et brannende problem. Dette må være gærntannd

Hva så med 6)? Ved sida av at det er uklart i hvilket av de 7 kri- teriene av i år dette skulle inn, må vi vurdere om det var riktig at dette var så viktig at det ble tatt med som eget punkt, og om det burde vært gjort i år også. Jeg mener helt opplagt det burde vært gjort, først og fremst ut fra oppsummeringa av høyreavviket og rettene til dette. En av disse var jo de arbeideraristokratiske tendensene i partiet, og jeg mener at kriteriet "Enkelt liv - hardt arbeid" går rett på denne roten. De arbeideraristokratiske tendensene er tendenser til å ta imot bestikkelser, til å tone ned kamplinja pga. privilegiene en har fått, og til ikke føre uferosnlig kamp mot bestikkelser som prinsipp. Har vi så drivi de arbeideraristok- ratiske tendensene fullstendig tilbake slik at disse ikke lenger representerer noen fare? Nei, om det ikke, tendensene står der fortsatt og det er mye uilant i spørsmålet om disse tendensene (bl.a. står det en motsigelse på om en blir arbeideraristokrat bare ut fra objektive kriterier eller om bare subjektive forhold spiller inn; denne disk. må reises og drives framover dersom en skal komme videre i denne kampen). Jeg synes det derfor er gærnt at ikke dette kriteriet er med.

Et viktig ^{hjelp} middel i kampen mot høyre og i kampen mot byråkratiet er prinsippet med kritikk og sjelkritikk. Distriktsberetninga sier direkte (s. 59-60) at et nødvendig og viktig middel for å styrke partiet er å utvikle stillen med sjelkritikk/sjelkritikk, og trekker fram det som en vesentlig del av arbeidet i perspektivene framover. Siden kriteriene av i år ikke tar dette som eget punkt, må en vel mene at dette er et "viktig linjespørsmål" slik som en del andre i denne samlessekken. Jeg mener detton er ei grov nedvurdering av dette kriteriet, at det er feilkorrekt og nødvendig å ta det som et eget punkt, og at det er helt like stor grunn til å ta det med nå når vi også har kasta oss inn i byråkratikampanja.

Det kan muligens sies mer om DS-kriteriene av i år, men jeg tror dette ~~hakk~~ er tilstrekkelig gila å slå fast karakteren av dem. Jeg mener de er GÆRNE OG MÅ TILBAKEVISES fordi de

representerer et revisjonistisk avvik på å se bort fra holsten ved å la enkelte egenskaper/kriterier over- skygge andre.

fjerner den skarpe bredden mot høyreavviket som var særmerket for 32/DS-kriteriene av ifjor.

Jeg vil også ta avstand fra en måte å tilskrive motsigelsene på som enkelte kamerater kjørte fram i diskusjonen på avdelingsmøtet, nem- lig ved å sette diskusjonen inn på spørsmålet om "kriteriene i år er kriterier på et høyere eller lavere nivå enn kriteriene av ifjor". Dette er å kjøre fram løgn at begge kriteriene egentlig er fine, men at årets muligens kan være et hakk over eller under fjorårets. Jeg vil oppfordre kamerater til å ta del i denne disku- sjonen, og at de skjærper seg på å kjøre ut en argumentasjon som er klargjørende og ikke tilslørende mht. de motsigelsene som er reist, særlig at de som ut de siste DS-kriteriene er korrekte klar- gjør åssen de stiller seg til de i fjor.

ARBEIDET I KF

Hvordan er utviklinga i KF?
Tilbakegang, stagnasjon, fremgang?
Hos oss tilbakegang/stagnasjon
inntil seinhøstes. Hvorfor?
Hva er hovedfeilen i arbeidet
vårt?

Vi mener at hovedfeilen har vært
at vi inntil nylig ikke har skjont
nødvendigheten av å organisere
kvinnene i KF. F.eks. fikk vi
mange med i 8. mars arrangementene
men vi ble ikke flere medlemmer
i KF for det.

Arsaken til hovedfeilen er riktig
oppsummert, d.v.s. at vi p.g.a.
dårlig skolereing og dårlig
massekontakt ikke har skjont
at kvinnene er særegent undertrykt.

Det at vi har skjont hva som
er hovedfeilen og har begynt å
ta tiltak på å rette opp feilen
mener vi (jeg) er det viktigste
som er skjedd i KF de siste årene.
Dette bør fram.

Jeg lurar egentlig på om nåværende
DS/KF egentlig er så sterkt.
Er det ikke bare få av dem som
jobber?
Har DS/KF gått i spissen for å
rette opp hovedfeilen?
Personlig har jeg lært mest av
nabogruppen, og Landsmøtet +
frak. til dette.

Kvinnefronter

skal hun gå til å ta at gra-
viteteten er årsaken til
oppsigelsen, så lenge ingen
annen sakelig grunn er opp-
gitt (§65).

Våre oppsigelser var altså
1) alle høyeste grad usakelige

2) de inneholdt ingen be-
grunnelse

3) de inneholdt ingen opp-
lysninger om arbeidstakers

rett til å kreve forhandling
og til å reise søksmål, og

4) de frister som her gjelder.
Det heter også at

hvis ikke annet er avtalt,
skriftlig avtalt, eller fast-

satt i tariffavtale,

gjelder en gjensidig oppsig-
elsesfrist på 14 d. og.,
mens vi fikk muntlig beskjed
om å forsette i 14 dager till.

Bedriften skjønte at
overgrepa var for store, og
innfridd derfor kravet om
fast ansettelse. Hvis vi ikke
hadde tatt opp kampen mot be-
driftens skaiting og valting
med arbeidsfolk, ville hver
vi eller de som ansettes seinere
fått skriftlige avtaler om
ansettelsesforhold. Saka har
lært oss at det nytter å pro-
testere mot urettferdig
behandling, og at vi vinner
seier så lenge vi står sammen
og kjemper for retten vår!!

NOEN KONKLUSJONER FRA OPPSUMMERINGA AV ÅRSPLANEN TIL NÅ

DS/AU har diskutert de tre store kampanjene i årsplanen og vil prøve å streke opp noen hovedpunkter for arbeidet framover. Det står en lang rekke mottagelser i årgang på kampanjene, og det er ikke vår plan å legge fram alle disse. Vi vil derimot legge fram synspunkter på en del saker som vi mener er sentrale i kampanjene for å få en korrigering. Som kjent var det i kampanjedelen av årsplanen fram til i mai, og det er særskilt viktig at lagene går gjennom arbeidet sitt underveis og korrigerer linje si for å nå et best mulig resultat.

Kampanjen for en revolusjonær ungdomspolitik

DS/AU vil understreke at vi alt har oppnådd en god del i ungdomskampanjen. Det er nådd langt i diskusjonen om de politiske parelene for ungdommens kamp. Diskusjonen om kamp mot karakterer har blomstret og kamerater har gjort opp med gamle feil. Det er foretatt en mengde undersøkelser blant ungdommen og gjennomført en rekke aksjoner. Laga har konsentrert seg om to hovedsaker: Karakterer/eksamen og Et sted å være. I tillegg er det tre andre saker mange har arbeidet med: Jektogruppe/prevensjon, PAC/3.verden, og Motorsenter. Fortsatt er det mange mottagelser på prioritering, å komme igang osv. Men det grunnleggende er at vi har nådd mange resultater! Kamerater har f.eks. gjort gjennombrudd på å diskutere karakterer på en ungdomsskole, på å bygge RU-lag der vi var blanke før osv. Andre har møtt vansker og har problemer å løse. Men kampanjen har drevet arbeidet vårt sterkt fram blant ungdommen.

Hva er nå vanskenes i arbeidet, de sakene vi nå rette oppmerksomheten mot for å komme videre?

Vi vil her peke på tre sentrale saker

1. SKAP ENTUSIASME GJENNOM Å HA RETT OM DEN POLITISKE LINJA!

Mange lag har fortsatt mottagelser når det gjelder å komme ut blant ungdommen, når det gjelder å utferme politikken vår blant og for ungdommen. En viktig drivkraft her er å skape entusiasme for partiets politikk, diskutere linje mot karakterer! Diskuter trakasseringa av ungdommen! Diskuter om ungdommen er mest undertrykt på skolen eller i fritida! Ved å konsolidere kameratene i laget og ungdomsrådet laget kan en skape pågangsmot og vilje til å kjempe kampen, og til å løse problemene med å komme igang. Hvis en ikke er fullt konsolidert på kamp mot karakterer vil en f.eks. ikke være så entusiastisk på å stille skaffer ungdomsskolen med løpesedler.

2. MOBILISER MASSENE TIL KAMP FOR SINE INTERESSER

Ungdommen er bra. 99% bra og 1 %rot. Det er vår linje. Erfaringene viser at mange kamerater er tilbakeholdne med å mobilisere den til kamp. Vi tror at det er to hovedgrunner:

Det ene er en almen tendens i partiet til å være "redd" massene. Dette er en feil som stikker dypt. Den grunner bl.a. i en tendens til å tre at vår politikk er smal, for et fåtall, og ikke bred, for et flertall. Den grunner også i en tendens til å undervurdere massenes evne til å reise seg. Vi er litt forsiktige - de kan jo gjøre noe galt. Den andre grunnen er en spesiell tendens til å være "redd" ungdommen. Mange kamerater er fremmed for ungdommens vill og interesser - rett og slett fordi nye har endre seg de siste ti år. Feila i ungdomsarbeidet vårt gjør at vi har få kamerater som kjenner særlig til kommunistisk arbeid blant ungdommen. Vi mener at disse to feila må avdekkes og overvinnes skritt for skritt. De sitter dypt, og vi må "vasse ut" for å overvinne dem.

3. FØLG OPP UNGDOMMENS ENTUSIASME

Ungdommen kommer lett i bevegelse. Det er deres styrke og svakhet. Erfaringene viser at ungdommen krever utvasking i kampen. De har en gull utålmodighet som vi ikke er vant til fra annet arbeid. Når en først mobiliserer dem krever de rask aksjon. Derfor må vi følge på - og ikke bli et halenag. Vår tenking går ofte via 7 komiteer og 1. mai, mens deres går rett på å ta den retten de kjepper for. I hovedsak er det de som har rett. Derfor må vi innrette vår planlegging og vår arbeidstil på å følge opp politikken vår - ikke la dem stå alene. Gjør vi ikke det mister de tilliten til partiet. Vi kan ikke stå på vi venter på tre måneder i kommunebyråkratiet. Vi kan ikke stå vent tre uker på partifraksjonen. Vi må gi kameratene i ungdomskampanjen linje og tid til å følge opp. Ellers mister vi de seirene vi kan vinne.

Ungdommens bevegelse er også deres svakhet. Erfaringene viser at de lett blir møtt uforberedt av borgerkapets kommunisthet. Dette kan slå bevegelsen tilbake. Derfor er det en særlig oppgave å diskutere og forklare politikk med dem.

Ungdomskampanjen er ut fra erfaringene en politisk kampanje som krever mer av hver enkelt kamerat enn vi er vant til. Vi må gå inn i kampanjen "fullt og helt" dersom vi skal følge opp.

Disse tre sakene er ikke alt som skal til i kampanjen videre, men det er etter vårt syn tre viktige saker. Styrene, fraksjonene i ungdomskampanjesaker og alle medlemmer bør diskutere disse erfaringene og utdype og korrigerer arbeidsstilen sin ut fra dem.

Ungdomsarbeid er hovedoppgava. Det er gjort en god del framgang i å prioritere opp denne oppgava. Det er gjennomført en viss arbeidsdeling, og satt av en god del kader til å drive kampanjen. Idag er det to feilaktige tendenser i prioriteringa som bremser framgangen.

Den ene er: Hovedoppgava er alt. Derfor skal ungdomsarbeid gjennomføres alt. Vi skal verve ungdom, KF skal bare drive med unge jenter, særlig med unge arbeidere osv. Den andre er: Hovedoppgava er stor, men den er helt delt fra alle andre oppgaver. Kamerater i KF skal helt overse ungdommen. Sirkeldeltakere skal holdes unna ungdom osv. Begge disse tendensene er feil. Ungdomsarbeidet er både en oppgave for seg som krever egne

folk, og en oppgave som det skal tas hensyn til i det andre arbeidet. Vår linje i KP er verving. Erfaringen viser at det er mye å hente blant unge jenter. Vår linje på sirkel er verving. Det er fullt ut mulig å trekke sirkeldeltakerne med i bl.a ungdomsarbeid. Vi skal ikke seise alle oppgaver sammen til en, men vi må absolutt la andre oppgaver støtte opp under ungdomsarbeidet så langt det lar seg gjøre.

2. Kampanjen mot byråkratiet.

Kampanjen mot byråkratiet er fortsatt preget av stor bevegelse. Masse gammelt slagg kommer fram, tilliten til at partiet vil og kan rydde opp i sin egen stil har vokst. Det er fattet en mengde vedtak og laget mange planer. Vi er kommet en god del lenger med kampanjen. Områder der byråkratiet fortsatt grov blir nå også angrepet av frisk kritikk og arbeid for å endre stilen.

Møteveldet blir angrepet overalt. Stilen med mye møter blir nå sett på med skepsis, og blir kritisert. Kritikk og sjolkritikk blomstret opp. Kamerater overalt blir oppfordret til å reise kritikk der de ser ikke grodden de ville nå frem.

Hvor er de store svakhetene i kampanjen?

I styrene er det fortsatt en tendens til monopolisering hos formannen i stedet for kollektiv ledelse av styret. Det er også på alle plan et svært grep om å kontrollere og følge opp de vedtak som er fattet. Denne i øilen fører til at bra vedtak renner ut i sanden. Derfor gir kampan mot møteveldet bare resultater dersom den fører til at det virkelig blir mer massearbeid.

Det skorter også på studier av byråkratiet - der gir våre obligatoriske sjelstudier en del.

Byråkratiet blir ikke ryddet opp på en måned - det trengs et langsiktig arbeid der vi bl.a må se spesielt på livet i lag, styrer og DS.

Undersøkelser og eksperimenter gir rask framgang?

De plassene som har prøvd disse kommunistiske metodene har gjort bra erfaringer. For det første mobiliserer det massene som før har vært vant til å få linjene trykket på seg.

For det andre gir det raske erfaringer samtidig som det driver kampan framover.

3. Kampanjen for å verve et stort antall nye medlemmer.

DS/AU har oppsummert denne kampanjen til nå på grunnlag av et noe mangelfullt materiale. Det er likevel klart at kampanjen har ført til store resultater for distriktet som helhet. Idag har hvert tredje medlem av partiet hos oss vært med i mindre enn ett år. Det skårer gang for alle til fordel for teoriene om at partiet stagnerer eller er i tilbakegang. Partiet er friskere enn noen sinne og større enn noen sinne.

Vi mener at grunnlaget for denne framgangen er lagt i en ny stil i vervinga: Sterke folk er satt på sirkelledelse, de har fått armalag og hjelp. De plassene der vervinga har blitt fulgt opp av medlemmene kollektivt kan også vise størst framgang. Vervinga er også blitt prioritert sterkere både sist vår og i høst. Allt dette har ført til en bred framgang.

Hva er så svakhetene i kampanjen?

For det første er nivået ujeant. Noen plasser er kommet svært langt, andre ligger dårlig an. Mange plasser har igjen å verve det nære omlandet. DS sin hjelp til vervinga er fortsatt for almann. For det andre mangler det mye målsettinger. Det gjør at en ikke får nok plan og framskrift. For det tredje har DS og mange lag for dårlig grep om å fange medlemmene, og å hindre politisk dgenerering. Utmeldingstallet må fortsatt ned. For det fjerde viser rapportene at det nå kjempes for å få flere arbeidere og flere eldre folk på sirkler og inn i partiet. Det siste året er arbeiderklassens stilling i partiet styrket ved at et stort flertall av de som ble verve er arbeidere. Det er bra. Oversikten over studiesirkler viser likevel at vi må kjempe for å holde denne framgangen.

Bruk gode erfaringer til å styrke arbeidet!

Erfaringene med prioritering av sirkler, med sterke folk, og ikke minst med praksis at fra sirkelene må følges opp. F. eks. kan en slik trekke sympatiserer med i ungdomskampanjen, i f. mai-arbeidet osv.

4

Slik ser DS/AU stada på de tre hovedfeltene i årsplanen. Hver skal partiet kaste inn kreftene?

Først er det viktig å holde fast ved at vi har oppnådd en god del til nå. Framgangen er ujeant, men den er klar. Dermed må vi holde fast ved at dette gjelder alle tre områdene. Det er fullstendig ingen grunn til å kaste rundt alt arbeidet i en feil.

Vi tror at kampanjene skal jobben videre etter linjene i årsplanledirektivet med de erfaringene som er oppsummert her som et viktig tillegg.

For ungdommen har vi pekt på tre viktige saker. For byråkratiet mener vi det trengs en innsparring på at alle de bra vedtaka blir satt ut i livet. På vervinga har vi pekt på en del svakheter som kan komme fram om vi ikke korrigerer i tide.

I tillegg til den oppsummeringa og de tiltaka vi foreslår for dere vil DS/AU sjalsagt sette i verk tiltak i sitt eget arbeid ut fra alle de erfaringene som er gjort til nå.

DRIV KAMPANJEFASEN I ÅRSPLANEN FRAM!

KORRIGER KURSEN FOR Å NÅ ENNÅ BETERE RESULTATER!

Svein - på oppdrag fra DS/AU.

Vær på vakt mot legalisme i årsmøtebevegelsen.

Distriktspartiet gjennomfører for tiden ei viktig kampanje som angår oss alle. Vi skal oppsummere ett års arbeide, vi skal analysere den politiske situasjonen slik den står i distriktet i dag, vi skal trekke opp linjer for det videre arbeidet og vi skal velge en ledelse som kan styre partiet i kampen mot borgerkapet. For alle dem som leser dette er det en sjølsagt ting, i alle fall i teorien, at klassefiender vil forsøke med alle midler å hindre oss i å få gjennomført denne oppgaven. Kan SIPO få klos i navnene på distriktsledelsen eller gjennom åpne provokasjoner få hindra oss i å velge en, så ville det bety et alvorlig slag mot hele partiet og arbeiderklassen i Norge. Dette innser vi alle uten videre og vi har full forståelse for slike ting som at navnene på delegatene til årsmøtet holdes hemmelig, at dato for møtet og sted hvor dette avvikles skjules for andre enn dem som skal delta, at det nye DS ikke blir gjort kjent for andre enn distriktsmøtet osv. Men gjennomfører vi ei konsekvent sikkerhetslinje som tetter alle former lekkasjer i vårt daglige liv? Jeg tror nei og enhver kan ha godt av å skjerpe årvåkenheter på sin egen praksis. Still deg sjøl disse og liknende spørsmål som eksempler:

- Slarver jeg til andre (kil ektefellen eller andre partikamerater) om ting jeg vet og som andre ikke behøver å vite noe om (f.eks. om kameraters hovedoppgaver, "muntre episoder" i ulike sammenhenger, osv.)
- Har jeg tendenser til nysgjerrighet om hvem som sitter i ledende verv i partiet?
- Har jeg en særegen sikkerhetslinje overfor ektefellen? (ektefellen kan informeres om mer enn andre partikamerater)?
- Har jeg som valgt delegat til årsmøtet tenkt grundig gjennom dekkingsnettet overfor ektefelle, andre kamerater, andre venner og bekjente?
- Liker jeg å fortelle andre (skryte litt til andre) om alt jeg har å si, og om hvor viktig jeg sjøl og det arbeidet jeg gjør er?

Dette bare som smakebiter på mulige åpninger for sikkerhetsbrudd. At slike hull finnes er uttrykk for ei legalistisk holdning. Det er uttrykk for ideer som at SIPO eller andre borgerlige krefter ikke disponerer over apparat stort nok til å avsløre oss, ideer om at

alle partikamerater er tause som graven osv. Vi kan ikke godta at slike ideer får leve i partiet. Vi må bygge inn som del av oss sjøl ei forståelse for sikkerhet som gjør at vi i alle spørsmål og i alle saker vurderer også den sida

Dette innlegget er ment som en påminnelse og en oppfordring om å ta alvorlig på sikkerhetsarbeidet nettopp fordi årsmøtebevegelsen inneholder så mange infall for lekkasjer .

Fram for partiet - fram for en sikker årsmøtebevegelse.

sh

TOM SIDE